

Nr 146

*Utlåtande i anledning av väckt motion om inrättande
av förtroenderåd vid bergmästarämbetena.*

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Fredriksson* väckt motion (II: 36) har hemställts, att partsrepresentation i form av förtroenderåd upprättas vid vart och ett av de fyra bergmästarämbetena i enlighet med vad som skett inom yrkesinspektionens olika distrikt.

Beträffande de skäl, motionären anfört till stöd för sitt yrkande, hänvisas till motionen.

Över motionen har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, yttrande avgivits av *kommerskollegium*, vilket yttrande som bilaga fogats till detta utlåtande.

Utskottet vill erinra om att enligt beslut av 1956 års riksdag partsrepresentation i form av rådsorgan, s.k. förtroenderåd, inrättades i den allmänna yrkesinspektionens olika distrikt. Specialinspektionerna berördes icke av beslutet i fråga. Av den till grund för beslutet liggande utredningen framgår, att varken från företagare- eller från arbetstagarhåll då gjordes någon erinran mot formen för tillsynen å arbetarskyddet vid gruvorna.

Med hänsyn till den korta tid, som förtroenderådsinstitutionen sålunda varit i funktion, torde det knappast vara möjligt att nu draga några mera bestämda slutsatser, huruvida ifrågavarande institution även bör införas vid specialinspektionerna med dessas särskilda karaktär.

Därest någon form av partsrepresentation anses böra inrättas vid gruvindustrien, som faller under specialinspektion, har *kommerskollegium*, såsom av dess yttrande i ärendet framgår, anvisat den utvägen, att förtroenderådets verksamhet inom den allmänna yrkesinspektionen utvidgas till att även omfatta underjordsarbetet vid gruvorna. Det må härvid erinras om att bergmästarnas befattning med arbetarskyddet avser endast underjordsarbetet, medan arbetet ovan jord faller under den allmänna yrkesinspektionen.

Att, såsom i motionen yrkats, riksdagen nu skulle besluta att enbart för gruvinspektionen inrätta partsrepresentation i den form, som nu gäller

för den allmänna yrkesinspektionen, synes utskottet knappast böra ifrågakomma utan bör spörsmålet om inrättande av förtroenderåd för samtliga specialinspektioner i ett sammanhang upptagas till prövning.

Utskottet förutsätter, att de myndigheter, på vilka denna fråga närmast ankommer, ha sin uppmärksamhet riktad på att alla åtgärder vidtagas för att tillsynen å efterlevnaden av arbetarskyddslagen och med stöd av densamma meddelade föreskrifter blir så effektiv som möjligt.

Med hänsyn till det anförda synes för närvarande någon särskild åtgärd från riksdagens sida i anledning av motionen icke vara påkallad.

Utskottet hemställer,

att motionen II: 36 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 november 1959

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Gillström, Boman, Einar Persson, fröken Andersson, herrar Thun, Pålsson, Axel Johannes Andersson, fru Wallentheim, herrar Söderberg, Mårtensson, Mossberger, Bengt Gustavsson, Edström och Thorsten Larsson; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Åkerström, Petterson i Degerfors, Malmberg, Thapper, Rubbestad, Jansson i Kalix, Staxäng, Persson i Växjö, Gustafsson i Stockholm, Svensson i Stenkyrka, Karlsson i Olofström, Nilsson i Göingegården, Wedén och fröken Vinge.

Bilaga

Beslöts den 28 september 1959.

Till Riksdagens statsutskott.

Genom remiss den 28 maj 1959 har Kungl. Maj:t anbefallt kommerskollegium att till riksdagens statsutskott inkomma med utlåtande över en vid 1959 års riksdag väckt motion nr II: 36 om inrättande av förtroenderåd vid bergmästarämbetena.

Kollegium får i anledning härav med överlämnande av från bergmästarna infordrade yttranden anföra följande.

Kollegium anser självfallet att en god samverkan mellan tillsynsmyndigheterna och de berörda parterna på arbetsmarknaden är av stor betydelse för ett effektivt arbetarskydd. De härför erforderliga kontakterna utöver vad som följer av själva inspektionsverksamheten kunna emellertid upprätthållas på olika sätt.

Det må erinras om, att bergmästarnas befattning med arbetarskyddet avser endast underjordsarbetet, medan arbeten ovan jord falla under den allmänna yrkesinspektionen. Den av motionären väckta frågan gäller så-

lunda endast arbetet under jord, varav följer att skyddsverksamheten kräver en mycket specialiserad sakkunskap.

Bergmästarna ha för närvarande kontakt med arbetsmarknadens parter i skyddsfrågor på flera olika sätt och i helt fria former. Sålunda anordnar Svenska gruvföreningen för diskussion av dylika frågor dels allmänna sammankomster och dels lokala s. k. skyddsträffar med bl. a. representanter för fackorganisationerna. Kontakter upprätthålles även i sammanhang med de årliga tävlingar om minsta olycksfallsfrekvens vid gruvdriften, som anordnas av gruvföreningen, och den särskilda statistik över olycksfall i gruvorna, som föreningen månatligen sammanställer. Vid inspektionerna i gruvorna, vilka äga rum 1—2 gånger årligen, kallas ofta respektive skyddskommittéer till sammanträde med bergmästaren, och samråd förekommer även i andra former.

Motionärens förslag synes innebära, att för samma ändamål skulle tillskapas en förhållandevis tungrodd organisatorisk apparat. Det kan ifrågasättas om härigenom skulle nås någon mera effektiv samverkan. I varje fall skulle handläggandet av ärendena i förtroenderåden lägga en ytterligare arbetsbörda på de redan hårt ansträngda bergmästarämbetena, vilket skulle kunna medföra att inspektionsverksamheten måste efter sättas.

När spörsmålet om partsorgan inom yrkesinspektionen behandlades av för frågan tillkallade sakkunniga (SOU 1950:30) skedde samråd med bl. a. arbetstagare och arbetsgivare inom gruvindustrien. Representanterna för Svenska gruvindustriarbetareförbundet förmenade därvid, att då ovanjordsarbetet vid gruvorna lagts under den allmänna yrkesinspektionen skulle gruvarbetarnas intressen kunna tillgodoses genom representation inom eventuella partsorgan i ett par av yrkesinspektionens distrikt. Icke heller arbetsgivarrepresentanterna funno skäl föreligga att påfordra partsorgan vid bergmästarämbetena.

Därest ett samarbete i mera fast organiserade former dock skulle anses behövt, bör detta enligt kollegii mening kunna anordnas på ett enklare och mindre betungande sätt än motionären föreslagit, nämligen genom en mindre utvidgning av ramen för förtroenderådets verksamhet inom den allmänna yrkesinspektionen.

Kollegium ansluter sig i huvudsak till vad bergmästaren i Norra distriktet anfört i denna fråga. Det förekommer redan nu att arbetare, tjänstemän och arbetsgivare inom gruvindustrien äro representerade i yrkesinspektionens förtroenderåd. I den mån det anses behövt skulle till de nu fungerande råden kunna knytas sådana partsrepresentanter, vilka jämte bergmästaren och andra bergsstatstjänstemän skulle kallas att delta i rådets överläggningar om frågor berörande gruvarbete. Sådana frågor skulle kunna upptagas av rådet på förslag bl. a. av bergmästarna och partsrepresentanterna. Genom den här skisserade anordningen skulle även vinnas den fördelen framför motionärens förslag, att över- och underjordsfrågor på denna nivå komme att behandlas i samma forum.

Under återopande av vad ovan anförts finner sig kollegium ej böra tillstyrka bifall till motionen.

Nils Malmfors

I. Sahlin

/ K.-H. Magnusson

Bergmästarämbetet i Norra distriktet,
Luleå.

Kungl. Kommerskollegium,
Bergsbyrå,
Stockholm C.

Genom remiss av den 2 juni 1959 har ämbetet anmodats att avge yttrande över en av T. Fredriksson i Andra Kammaren väckt motion (nr 36/1959) om upprättande av förtroenderåd vid bergmästarämbetena. Ämbetet får med anledning härav anföra följande.

De sakkunniga, som utredde frågan om införande av partsorgan inom yrkesinspektionen, referera på sid. 23 i sitt betänkande (SOU 1950: 30) de överläggningar, som förts med bl. a. tre representanter för Svenska gruvindustriarbetareförbundet. Dessa framhöllo, att då gruvornas ovanjordsarbeten överförts till den allmänna yrkesinspektionen voro gruvarbetarnas intressen tillgodosedda och partsorgan vid bergmästarämbetena obehövliga. Härefter har någon ändring icke skett. Motionären anför ej heller några särskilda skäl för sitt förslag utan motiverar detta med allmänt hållna reflektioner. De vid yrkesinspektionsdistrikten införda förtroenderåden skall enligt motionären verksamt ha bidragit till att skapa förståelse för inspektionens problem och återställt förtroendet och då gruvindustrien är ett av de ur olycksfallssynpunkt mest besvärliga arbetsområdena, framstår det som angeläget att partsrepresentationen utvidgas till att omfatta även gruvinspektionen.

Ämbetet saknar belägg för att förtroenderåden varit av den betydelse, som motionären gör gällande, och vad gruvinspektionen beträffar är deras blivande betydelse svår att inse. Bergmästarna får genom sitt deltagande i olika av Svenska gruvföreningen anordnade sammankomster samt lokala skyddsträffar en nära kontakt med gruvindustriarbetareförbundets tjänstemän och förbundets förtroendemän torde vara mycket väl insatt i gruvinspektionens verksamhet och problem. Gruvorna besöks vanligen två gånger årligen, ofta i samband med skyddskommittésammanträden, varvid bergsstatens tjänstemän komma i mycket nära och enligt undertecknads erfarenhet förtroendefull kontakt med de närmast berörda, skyddsombud och arbetsledare. En eventuell misstro mot bergsstaten kan därför icke bero på bristande insyn utan på förhållanden av mera personlig art, som knappast kunna påverkas av ett förtroenderåd utan några som helst befohgheter.

Olycksfallsfrekvensen vid gruvorna är som motionären framhåller hög, men detta gäller endast i relation till andra, mindre riskfyllda yrken och säger ingenting om skyddsarbetets effektivitet. Olycksfallsfrekvensen för underjordsarbetet visar dock för de senaste tio åren en jämn nedgång från 20,2 år 1949 till 9,2 år 1958, en nedgång med ca 55 %. Under samma tid har det lagts ned ett omfattande och framgångsrikt arbete inom ventilations- och dammskyddsområdena och motionärens farhågor att intresset nu skulle börja slappna äro säkerligen ogrundade.

Gruvinspektionens arbete är så gott som uteslutande inriktat på det tekniska förebyggandet av ohälsa och olycksfall och så beroende av de lokala förhållandena som problemen är, har ett förtroenderåd mycket små möjligheter att lämna bidrag till problemens lösning. Detta torde ej heller

vara avsett. Enligt de direktiv, som arbetarskyddsstyrelsen utfärdat, är det frågor av annan art, som skola föredragas för rådet, frågor, som sällan bli aktuella inom gruvinspektionens arbetsområde.

Som ämbetet framhöll i sitt yttrande över den ovan nämnda utredningen (SOU 1950: 30) kunde man befara, att förtroenderådsinstitutionen skulle medföra en icke önskvärd ökning av expeditionsarbetet och minska den tid, som kunde ägnas åt fältarbetet. Farhågorna har besannats. Från de båda yrkesinspektionsdistrikten inom Norra bergmästardistriktet har uppgivits, att den tid som åtgår för varje sammanträde ungefär motsvarar en veckas arbete för en inspekterande tjänsteman eller med föreskrivna minst fyra sammanträden per år ungefär en månad. För Norra bergmästarämbetets vidkommande innebär detta att bergmästaren av de ungefär sex månader, som han kan ägna åt fältarbete och därmed sammanhängande expeditionsarbete, skulle få anslå en månad för att leta upp ämnen och förbereda föredragningen i förtroenderådet samt skriva protokoll. Då om något år två bergmästare avgår med pension är det högst sannolikt, att samma brist på arbetskraft kommer att uppstå inom ytterligare något distrikt. Även kanslipersonalen är så hårt ansträngd att en ytterligare ökning av arbetet måste undvikas.

Arbetsbelastningen kan givevis minskas genom färre sammanträden, men då de avgöranden, som skola föredragas, i regel icke kunna uppskjutas någon längre tid, kommer förtroenderådet att bli en formalitet utan betydelse för skyddsarbetet. En tänkbar utväg vore att låta yrkesinspektionens förtroenderåd representera även gruvornas underjordsarbeten på så sätt, att bergmästaren finge möjlighet att vid behov framlägga sina frågor inför rådet och kallades till sammanträde i de fall, då rådet efter föregående anmälan till yrkesinspektören önskar ett sammanträffande.

Vid de ovan nämnda överläggningarna uttalades från gruvindustriarbetareförbundets sida en förhoppning, att gruvarbetarna skulle bli representerade inom ett par av yrkesinspektionens förtroenderåd. Så är fallet inom XI distriktet, där såväl arbetstagare och tjänstemän som arbetsgivare inom gruvindustrien är representerade. Ämbetet känner icke till förhållandena i Bergslagen, men önskemålet borde kunna tillgodoses i åtminstone något av de mera gruvbetonade distrikten. Genom en samordning skulle vinnas, förutom en avsevärd arbets- och kostnadsbesparing, att gruvornas ovanjords- och underjordsintressen blevo företrädda av samma förtroenderåd. Någon speciell yrkeserfarenhet från gruvarbete är icke nödvändig. Förtroenderådets uppgifter är av mera allmän art och de företräder redan nu yrkesgrupper med vitt skilda arbetarskyddsproblem.

Med hänsyn till vad ovan anförts måste ämbetet bestämt avstyrka införandet av särskilda förtroenderåd för gruvornas underjordsarbeten. Om möjligheter till kontakt och samarbete mellan bergsstaten och arbetsmarknadens parter utöver de som redan finnas måste tillskapas, bör detta av flera skäl ske genom en samordning med den allmänna yrkesinspektionens förtroenderåd.

Luleå den 10 augusti 1959.

På Bergmästarämbetets vägnar:

G. Fröman

Bergmästarämbetet i Östra distriktet,
Falun.

Kungl. Kommerskollegium,
Bergsbyrån,
Stockholm.

1. Undersökningar visa, att erfarenheterna från redan arbetande förtroenderåd äro ganska ringa och ännu näppeligen av sådan art att de böra användas såsom argument för införande av liknande institution vid bergshanteringen.

2. Utöver tillsynen ur arbetarskyddssynpunkt över gruvdrift och bergsrumsarbeten har ämbetet att övervaka och handhava alla gruvrättsärenden (gruvlag, stenkolslag, uranlag) inom distriktet samt de därtill hörande frågorna, såsom bl. a. tillsynen över gruvdriften i vad angår fara för annans egendom, gruvans framtida bestånd och riktig och bergsvis brytning, så att malm ej kvarlämnas och misshushållning med malm icke äger rum.

Vidare skall ämbetet, evad på det ankommer, befrämja och stödja gruvhanterings utveckling.

3. Bergsstatens tjänstemän stå och måste sålunda ständigt stå i kontakt och samarbeta med alla berörda parter inom gruvhanteringen och bergsbyggen. Det torde kunna uttryckas så, att alla frågor av betydelse i arbetarskyddshänseende eller av annan art inom hanteringen, tack vare bergsstatens ställning och uppgifter, behandlas av samtliga berörda parter innan ämbetet fattar beslut.

4. I detta distriktet besökes varje gruva minst 1,6 gånger per år, varvid alltid förhandlingar med arbetarpart och driftsledning föras. Vid bergsbyggen och tunnlar ske inspektionerna oftare, emedan besöken där i flesta fall även måste omfatta hjälp till kombinerad brytningsteknisk-ekonomisk och arbetarskyddsfrämjande planering.

5. Ifråga om silikosfrågor, ventilation, bullerproblem och övriga viktiga arbetarskyddsfrågor har ämbetet ständig information och samarbete bl. a. med silikosläkare, maskinfabriker och med gruvföreningens institutioner för dessa frågor.

Vad gäller gruvdriften och dess planering och utförande, vilka förhållanden ur arbetarskyddssynpunkt ojämförligen äro av den största betydelsen, följes dessa genom inspektioner och genom kontroll av gruvkartorna, som finnas å ämbetet och som kompletteras allt efter brytningens gång.

6. De ärenden, som arbetarskyddsstyrelsen på uppdrag av Kungl. Maj:t angivit böra behandlas av förtroenderåd, hava icke varit aktuella de senaste 15 åren vid detta ämbete och synes ej heller komma att uppträda utan att på rätt, lämpligt och snabbt sätt kunna lösas genom det samråd som redan existerar mellan bergsstaten och berörda parter. Av vikt synes även vara att frågorna behandlas på arbetsplatsen. Vad som dock här med skärpa bör framhävas är, att bristen på personal på bergsstaten menligt inverkar på ämbetets utövande av sin verksamhet. Skulle bergsstatens alla befattningar däremot vara tillsatta — vilket sedan många år ej är fallet — och tjänstemännen vore väl kvalificerade (samt minst en ny befattning ordnad) finge bergsstatens folk tid att göra flera inspektioner och mera ingående behandla erforderliga arbetarskyddsfrågor. En avsevärd förbättring skulle bliva följd.

7. Att i nuvarande läge belasta bergsstaten med förtroenderåd vore till nackdel för skyddsarbetet. Ty därigenom skulle behandling av flera viktiga praktiska frågor och utförande av inspektioner bliva ogenomförbara på grund av tidsbrist, enär 4 veckor per år torde åtgå till sammanträden, förberedelser samt skrivelser och yttranden till varandra inom förtroenderådet.

Effektivisering av arbetarskyddstjänsten går ej heller att genomföra genom förtroenderåd i stället för att fylla bristen på kvalificerade bergsstatstjänstemän inom bergsstaten. Vad som bör göras är att tillse, att bergsstaten får sina befattningar tillsatta av goda krafter och att ytterligare en befattning inrättas. Då detta steg tagits och dess effekt studerats, bör frågan om förtroenderåd upptagas till behandling.

8. Med Svenska gruvföreningen, gruvindustriarbetareförbundet, skyddingenjörerna, driftledningarna vid gruvorna och gruvvägarna samt med arbetarskyddsombuden och skyddskommittéerna har ämbetet alltid samråd och samarbete. Därjämte förekomma gemensamma överläggningar varje år för distriktet.

Ett ganska väl arbetande förtroenderåd finnes sålunda fastän i annan form än den av motionären avsedda.

Falun den 10 augusti 1959.

På Bergmästarämbetets vägnar:

Olof Eklund

Bergmästarämbetet i Västra distriktet,
Nya Knutsberg, Nora stad.

Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegium,
Bergsbyrån.

Bergmästarämbetet får härmed avgiva begärt yttrande över motion nr 36/1959 i Andra kammaren angående inrättande av förtroenderåd vid bergmästarämbetena.

Genom beslut den 1 juni 1956 har Kungl. Maj:t föreskrivit att inom yrkesinspektionen skola inrättas förtroenderåd. Samma sak föreslås nu ifråga om bergsstaten, varvid ämbetet förutsätter att åtminstone likartade bestämmelser (KAS:s skrivelse 12 januari 1957) komma att bli gällande.

Vid granskning av arten av de frågor, som före avgörandet skola fördragas i rådet, framgår först och främst att de under a) fallande frågorna angående föreläggande och förbud i regel inom gruvhanteringen måste avgöras omedelbart. Det är uteslutet att uppskjuta avgörandet i avvaktan på rådets beslut. Ärenden under b) angående åtal ha aldrig förekommit under underskrivarens 20-åriga verksamhet. Samma sak gäller frågor under c) rörande KAS:s tvångsmedel. Vad beträffar under d) fallande informations- och propagandaverksamhet skötes denna helt under inspektionerna. Tjänstemännens tid och ämbetets ekonomiska resurser medger ingen speciell verksamhet av detta slag. För övrigt skötes denna verksamhet i stort på ett utmärkt sätt av Svenska gruvföreningen, som har både personella och ekonomiska resurser för denna krävande verksamhet.

Så återstår e) övriga ärenden. Vid genomgång av en del protokoll från yrkesinspektionens rådsverksamhet synes härunder till största delen falla diskussioner ifråga om timade olycksfall av mera uppseendeväckande art. Här synes vara en punkt, som kan verka befrämjande på arbetarskyddet. Men gruvindustriens olycksfall fordra i regel en detaljkännedom om arbetsplatsen, som åtminstone arbetarnas representanter knappast äga annat än i undantagsfall, varför redogörelserna torde bliva mera information än diskussionsunderlag. I övrigt genomgås i regel mera beaktansvärda olycksfall vid inspektionerna på platsen.

På grund av ovanstående och de informationer, ämbetet skaffat sig ifråga om förtroenderådsverksamheten inom yrkesinspektionen, synes de nuvarande formerna för kontakt mellan bergsstaten och de lokala organen för arbetarskydd vara effektivast, varför förslaget avstyrkes ur praktisk synpunkt.

Vad slutligen beträffar förståelsen för bergsstatens problem och förtroendet för bergsstatstjänstemännen synes en ökning härutinnan vara skäligen problematisk endast genom att bergsstatens tjänstemän och några valda ombud för arbetsmarknadens parter sammanträffa fyra gånger om året. Så enkelt torde saken knappast kunna ordnas. Förtroendet skapas genom arbetsresultat och ej genom allmänt prat, möjligen kan ansvaret fördelas mera.

Även ur denna »psykologiska aspekt» avstyrker ämbetet förslaget.

Nya Knutsberg, Nora stad den 30 juli 1959.

På Bergmästarämbetets vägnar:

G. Bergwall

Bergmästarämbetet i Södra distriktet,
Hälsingborg.

Kungl. Kommerskollegium,
Bergsbyrån.

Bergmästarämbetet får härmed avgiva begärt yttrande över motion nr 36 år 1959 i Andra kammaren beträffande inrättande av förtroenderåd vid bergsmästarämbetena.

I motionen föreslås, med stöd av erfarenheter som sägas ha vunnits efter inrättande av partsrepresentation i form av förtroenderåd vid yrkesinspektionens olika distrikt, att sådan representation även införes vid de fyra bergmästardistrikten. Avsikten med förslaget är att härigenom ett bättre samarbete mellan arbetsgivare, arbetstagare och bergsstaten skall kunna åstadkommas, varjämte säkerhetsarbetet skall kunna samordnas och förbättras.

När partsrepresentationen år 1957 infördes vid yrkesinspektionens olika distrikt, var utgångsläget ett annat än det som nu föreligger vid bergmästardistrikten. Arbetsplatserna under yrkesinspektionens tillsyn äro synnerligen skiftande till karaktären, varför de olika befattningshavarna, som äro många till antalet, delvis få specialisera sig på några slag av industrier. Det stora antalet arbetsplatser tillsammans med relativt låg in-

spektionstäthet gör det också svårt för inspektionsförrättaren att lära känna de olika parterna på varje plats. Mindre industrier hinna även växa upp mellan inspektionstillfällena, ofta utan att yrkesinspektionen får vetskap om förhållandet. De arbetsplatser som falla under bergmästarämbetenas tillsyn uppträda vanligtvis inte överraskande utan växa fram successivt. Undantag utgör ibland vissa bergrumsarbeten, men dessa beröras ej av motionsförslaget. Arbetsplatserna äro ej heller flera än att förmän och skyddsombud i de allra flesta fall äro personligen kända av inspektionsförrättaren. Kontakten mellan alla parter är alltså den bästa tänkbara. Skyddsarbetet diskuteras ofta vid skyddskommittésammanträden, vilka förläggas att sammanfalla med inspektionen. Många företag ha också gemensamma »träffar» och informationsaftnar, där ombud från olika avdelningar mötas för att bl. a. diskutera skyddsfrågor och dit inspektionsmyndigheten inbjudes.

För dryftande av med gruvdriften sammanhängande skyddsproblem anordnas i Svenska gruvföreningens regi årligen sammankomster vid något gruvföretag, dit skyddsombud från alla gruvor, representanter för arbetsgivarparten samt inspektionsmyndigheterna inbjudas att delta. Under kordiala och otvungna förhållanden kan var och en få yttra sig, framställa förslag eller utöva kritik, genom film och föredrag lämnas informationer i skyddsfrågor, varpå den följande samvaron ger rika tillfällen till knytande av nya kontakter och till utbyte av erfarenheter. Det företag, vid vilket sammankomsten sker, beses också grundligt med avseende på skyddsanordningar.

Med stöd av det ovan sagda finner ämbetet att upprättande av partsrepresentation i form av förtroenderåd vid bergmästarämbetena knappast kan leda till någon ytterligare förbättring av samarbetet mellan berörda parter och ej heller i någon högre grad till att påskynda eller intensifiera skyddsarbetet vid gruvorna.

Hälsingborg den 28 juli 1959.

På Bergmästarämbetets vägnar:

E. Tenne